

Received: July 8, 2026

Revised: August 24, 2026

Accepted: August 26, 2026

ความมั่นใจในตนเองและความวิตกกังวลของนักศึกษา
ในการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษผ่านการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐาน

Students' Self-Confidence and Anxiety
in English Oral Presentation through Project-Based Learning

วันวิสา แก้วสกุล*

เบญจพร ชนะกุล

ทิพวรรณ ทองขุนดำ

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

*ผู้ประสานงานหลัก (Corresponding Author) E-mail: Wanvisa_kae@nstru.ac.th

Wanvisa Kaewsakul*

Benchaporn Chanakul

Tippawan Tongkhundum

Faculty of Education, Nakhon Si Thammarat Rajabhat University

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ความมั่นใจในตนเองและความวิตกกังวลในการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษของนักศึกษา 2) ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อกิจกรรมการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษ และ 3) ผลการสะท้อนคิดของนักศึกษาหลังเข้าร่วมกิจกรรมการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษ ผ่านการจัดการเรียนรู้แบบโครงการเป็นฐานในรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมผสาน กลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน จำนวน 48 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ และแบบสะท้อนการเรียนรู้ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ได้แก่ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนข้อมูลเชิงคุณภาพวิเคราะห์ด้วยการวิเคราะห์เชิงประเด็น

ผลการวิจัยพบว่า 1) นักศึกษามีความมั่นใจในตนเองโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.89$, S.D. = 0.87) โดยมีความมั่นใจในตนเองสูงสุดเมื่อนำเสนอผ่านวิดีโอ ส่งผ่าน Google Classroom ($\bar{X} = 4.25$, S.D. = 0.84) ในขณะที่มีความวิตกกังวลโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.22$, S.D. = 1.23) 2) นักศึกษามีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการพูดนำเสนอโครงการในระดับมาก ($\bar{X} = 3.98$, S.D. = 0.91) โดยกิจกรรมมีประโยชน์ต่อการพัฒนาทักษะการนำเสนอสูงสุด ($\bar{X} = 4.19$, S.D. = 0.87) (3) ผลการสะท้อนการเรียนรู้พบว่านักศึกษาได้รับการพัฒนาทักษะภาษาทักษะดิจิทัล และทักษะการทำงานร่วมกัน

คำสำคัญ: การพูดนำเสนอ; ความมั่นใจในตนเอง; ความวิตกกังวล; การจัดการเรียนรู้แบบโครงการเป็นฐาน; วิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน

Abstract

This research aimed to investigate 1) undergraduate students' self-confidence and anxiety in English oral presentations, 2) students' satisfaction with English oral presentation activities, and 3) students' learning reflections after participating in English oral presentation activities through Project-Based Learning in a fundamental English course. A mixed-methods research design was employed. The sample group consisted of 48 students enrolled in the Fundamental English course. The research instruments included a five-point rating scale questionnaire and a learning reflection form. Quantitative data were analyzed using mean and standard deviation, while qualitative data were analyzed through thematic analysis.

The findings revealed that, first, students' overall self-confidence was at a high level ($\bar{X} = 3.89$, S.D. = 0.87), with the highest confidence observed in video-based presentations submitted via Google Classroom ($\bar{X} = 4.25$, S.D. = 0.84), while overall anxiety was at a moderate level ($\bar{X} = 3.22$, S.D. = 1.23). Second, students' satisfaction with the project presentation activity was at a high level ($\bar{X} = 3.98$, S.D. = 0.91), with the greatest perceived benefit being the development of presentation skills ($\bar{X} = 4.19$, S.D. = 0.87). Third, findings from learning reflections indicated that students developed language, digital, and collaborative skills.

Keywords: Oral Presentation; Self-Confidence; Anxiety; Project-Based Learning; Fundamental English Course

ภาษาอังกฤษถือเป็นภาษากลางของโลกที่มีบทบาทครอบคลุมหลากหลายมิติ ทั้งการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม การเจรจาพาณิชย์ การแสวงหาความรู้ และการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร (Crystal, 2003) ผู้ที่มีสมรรถนะทางภาษาอังกฤษในระดับสูงย่อมมีโอกาสที่ดีในการทำงาน ประเทศไทยได้กำหนดนโยบายในการยกระดับมาตรฐานภาษาอังกฤษในสถาบันอุดมศึกษา เพื่อให้ นักศึกษามีทักษะภาษาอังกฤษ พร้อมทั้งวิชาการ วิชาชีพ และทักษะการสื่อสารในระดับที่ใช้งานได้ (Ministry of Higher Education, Science, Research and Innovation, 2024) ด้วยเหตุนี้ การจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ซึ่งมีเป้าหมายหลักในการส่งเสริมให้นักศึกษาสามารถนำภาษาอังกฤษไปใช้สื่อสารในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง โดยเฉพาะการพัฒนาทักษะการพูดนำเสนอให้แก่ นักศึกษาเพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมสู่การประกอบวิชาชีพ กิจกรรมการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษในชั้นเรียนไม่เพียงช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกคำศัพท์และวลี แต่ยังพัฒนาทักษะการสื่อสาร การสืบค้นข้อมูล การคิดวิเคราะห์ และการทำงานร่วมกับผู้อื่น ซึ่งล้วนเป็นองค์ประกอบของทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 (Battelle for Kids, 2019)

ผลการศึกษาปัญหาของนักศึกษาที่ไม่ใช่สาขาภาษาอังกฤษที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ยังขาดความมั่นใจในตนเองและมีความวิตกกังวลในการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยที่พบว่า นักศึกษาไทยมีความวิตกกังวลในการนำเสนอภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะในขณะนำเสนอจริงหน้าชั้นเรียน (Kalra & Siribud, 2020) และ นักศึกษาขาดความมั่นใจในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยพบปัจจัยหลัก ได้แก่ ความกังวลด้านไวยากรณ์และมีข้อจำกัดด้านคำศัพท์ (Bhattachaiyakorn & Phettakua, 2023; Nawseng *et al.*, 2026) โดยเฉพาะขณะนำเสนอ นักศึกษามีความวิตกกังวล ขาดความมั่นใจในการสบตากับผู้ฟัง อาการประหม่า การลืมเนื้อหา และความกลัวต่อการถูกประเมินเชิงลบ (Kurakan, 2021) นอกจากนี้ ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยมักประสบปัญหาหลายด้าน ทั้งในด้านผู้สอนที่มีภาระงานเยอะ ห้องเรียนขาดสื่อที่เหมาะสม รวมถึงผู้เรียนขาดโอกาสในการฝึกทักษะการพูด (Wiryachitra, 2002) แม้ว่า นักศึกษาจะเรียนภาษาอังกฤษมาเป็นระยะเวลานาน แต่พบว่าส่วนมากยังคงมีปัญหาด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ สอดคล้องกับรายงานดัชนีความสามารถทางภาษาอังกฤษ (EF English Proficiency Index) ประจำปี ค.ศ. 2025 ที่ระบุว่า ความสามารถด้านภาษาอังกฤษของคนไทยยังคงอยู่ในระดับต่ำมาก เมื่อเทียบกับ 123 ประเทศทั่วโลก (Education First, 2025) และงานวิจัยที่ผ่านมาส่วนใหญ่มุ่งศึกษาความมั่นใจและความวิตกกังวลในการนำเสนอภาษาอังกฤษในระดับปัจเจกบุคคล โดยเน้นอธิบายระดับและปัจจัยที่ก่อให้เกิดความวิตกกังวล (Kurakan, 2021; Thaksanan, 2024)

งานวิจัยที่ผ่านมาแสดงให้เห็นถึงประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้แบบ PBL ในการส่งเสริมทักษะภาษาอังกฤษในบริบทที่หลากหลาย Siririmangkorn (2021) พบว่าการจัดการเรียนรู้แบบ PBL สามารถพัฒนาทักษะการพูดนำเสนอของนักศึกษาไทยระดับปริญญาตรีสาขาภาษาอังกฤษธุรกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Firdaus & Septiady (2023) พบว่าการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐานช่วยพัฒนาความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษให้แก่ นักศึกษาสาขาบัญชี ประเทศอินโดนีเซียได้อย่างมีนัยสำคัญ และงานวิจัยของ Agustina *et al.* (2025) ศึกษา นักศึกษาสาขาการสอนภาษาอังกฤษ พบว่าการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐานช่วยสร้างบรรยากาศการเรียนรู้เชิงบวกและกระตุ้นแรงจูงใจ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้เรียน และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ปฏิสัมพันธ์ใช้ภาษาอย่างแท้จริงบ่อยครั้งขึ้น ส่งผลให้ผู้เรียนมีความมั่นใจและความคล่องแคล่วในการพูดเพิ่มขึ้นอย่างเห็นได้ชัด

ผู้วิจัยจึงนำการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐาน (Project-Based Learning: PBL) มาใช้ในการจัดกิจกรรมการนำเสนอภาษาอังกฤษในรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานแก่นักศึกษาที่ไม่ใช่สาขาภาษาอังกฤษ เนื่องจากเป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่เน้นการลงมือปฏิบัติจริงผ่านหัวข้อที่มีความหมายและเชื่อมโยงกับบริบทชีวิตของผู้เรียน (Blumenfeld *et al.*; 1991; Thomas, 2000) ช่วยสร้างแรงจูงใจ เพิ่มการมีส่วนร่วม และส่งเสริมการเรียนรู้แบบ

ร่วมมือ (Guo *et al.*, 2020) กิจกรรม PBL ในการวิจัยครั้งนี้ยึดหลักการของ Blumenfeld *et al.* (1991) ซึ่งระบุว่า PBL ต้องมีคำถามขับเคลื่อน การสืบค้น และผลงานที่แท้จริง ผู้วิจัยจึงออกแบบกิจกรรมเป็น 6 ขั้นตอน ได้แก่ การกำหนดคำถามหรือปัญหา การวางแผนโครงการ การสืบค้นและรวบรวมข้อมูล การสร้างชิ้นงาน การนำเสนอ ผลงาน และการสะท้อนคิดและประเมินผล โดยบูรณาการกระบวนการสะท้อนการเรียนรู้ตามแนวคิดของ Dewey (1933) ซึ่งเน้นการคิดอย่างมีวิจารณญาณต่อประสบการณ์ และ Kolb (1984) ซึ่งนำเสนอวัฏจักรการเรียนรู้ผ่านการ สังเกตและสะท้อนคิด นอกจากนี้ ในขั้นตอนการสร้างชิ้นงานและสื่อการนำเสนอ ผู้วิจัยได้ส่งเสริมการบูรณาการ เทคโนโลยีดิจิทัลเข้ากับกิจกรรม PBL เพื่อให้ให้นักศึกษาได้ฝึกทักษะการใช้เทคโนโลยีในการสร้างสื่อเพื่อการนำเสนอ ผลการศึกษาของ Ginusti (2023) พบว่าการผสมผสานเทคโนโลยีดิจิทัลหลากหลายรูปแบบเข้ากับกิจกรรม PBL ช่วยเพิ่ม ความมีส่วนร่วมและมุมมองเชิงบวกของผู้เรียนต่อกระบวนการเรียนรู้ นอกจากนี้การศึกษาของ Hoesny *et al.* (2024) พบว่าการผสมผสานเทคโนโลยี เช่น แอปพลิเคชันฝึกพูดและสื่อวิดีโอ เข้ากับการจัดการเรียนรู้แบบ PBL ส่งผล เชิงบวกต่อพัฒนาการด้านไวยากรณ์ คำศัพท์ และความเข้าใจในการพูดของผู้เรียน รวมถึงช่วยเพิ่มความมีส่วนร่วม และแรงจูงใจในการเรียนรู้ผ่านการสร้างวิดีโอแนะนำเสนอ แม้ด้านความคล่องแคล่วและการออกเสียงจะยังไม่พบผลลัพธ์ ที่ชัดเจน

จากการสังเคราะห์งานวิจัยข้างต้นพบว่ามีข้อจำกัดคือ ยังขาดการศึกษาการใช้กิจกรรมการพูดนำเสนอ เป็นภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่ไม่ใช่สาขาภาษาอังกฤษ ควบคู่ไปกับการศึกษาด้านจิตพิสัย ได้แก่ ความมั่นใจใน ตนเองและความวิตกกังวล รวมทั้งความพึงพอใจและการสะท้อนการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างเป็นองค์รวมภายใต้การ จัดการเรียนรู้แบบโครงการเป็นฐาน ดังนั้นการวิจัยครั้งนี้จึงออกแบบกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริม ความมั่นใจในการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษในรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานสำหรับนักศึกษาที่ไม่ใช่สาขา ภาษาอังกฤษระดับอุดมศึกษาได้อย่างเป็นรูปธรรมมากขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความมั่นใจในตนเองและความวิตกกังวลในการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษของนักศึกษาผ่าน กิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบโครงการเป็นฐาน ในรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อกิจกรรมการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษผ่านการจัดการ เรียนรู้แบบโครงการเป็นฐานในรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน
3. เพื่อศึกษาผลการสะท้อนคิดของนักศึกษาหลังเข้าร่วมกิจกรรมการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษ ผ่านการ จัดการเรียนรู้แบบโครงการเป็นฐานในรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน

ระเบียบวิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed-Methods Research) ในบริบทชั้นเรียนภาษาอังกฤษ ระดับอุดมศึกษา โดยเก็บข้อมูลทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ โดยกำหนดระเบียบวิธีวิจัย ดังนี้

ประชากร

ประชากรสำหรับการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 คณะครุศาสตร์ สาขาพลศึกษา สาขาวิทยาศาสตร์ สาขาคณิตศาสตร์ และสาขาฟิสิกส์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ พื้นฐานในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 77 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยกำหนดเกณฑ์การคัดเลือก ได้แก่ 1) มีความสมัครใจเข้าร่วมการวิจัย และ 2) เข้าร่วมกิจกรรมการพูดนำเสนอผ่านการจัดการเรียนรู้แบบโครงการเป็น ฐานครบตลอด 15 สัปดาห์และผ่านการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษทั้งหมด 4 ครั้ง แบ่งเป็นการพูดนำเสนอ

หน้าชั้นเรียน 3 ครั้งและพูดนำเสนอโดยถ่ายทำเป็นวิดีโอส่งผ่าน Google Classroom จำนวน 1 ครั้ง จากเกณฑ์การคัดเลือกดังกล่าวได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 62.34 ของประชากรทั้งหมด

การสร้างเครื่องมือในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี จากหนังสือ ตำรา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือวิจัย โดยจำแนกเครื่องมือออกเป็น 2 กลุ่มดังนี้

1. เครื่องมือเชิงปริมาณ ใช้ในการรวบรวมข้อมูลด้านความมั่นใจในตนเองและความวิตกกังวลของนักศึกษาขณะพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษและความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อกิจกรรมการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษผ่านการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐาน ได้แก่แบบสอบถาม ที่มีลักษณะคำถามเป็นแบบมาตรวัดประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามรูปแบบของ Likert's Scale (Likert, 1967) โดย 1 = น้อยที่สุด และ 5 = มากที่สุด แบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ส่วน คือส่วนที่ 1 เป็นคำถามเพื่อสอบถามความมั่นใจในตนเองและความวิตกกังวลของนักศึกษาขณะพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษ และส่วนที่ 2 เป็นคำถามเพื่อสำรวจความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดกิจกรรมการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษผ่านการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐาน

2. เครื่องมือเชิงคุณภาพ ใช้ในการรวบรวมข้อมูลด้านการสะท้อนคิด ได้แก่ คำถามปลายเปิดจากส่วนที่ 3 ของแบบสอบถาม เพื่อศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะของนักศึกษาที่มีต่อกิจกรรมการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษและแบบสะท้อนการเรียนรู้ (Reflection Writing) จากกิจกรรมการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษผ่านการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐาน ซึ่งครอบคลุม 5 ประเด็น ได้แก่ สิ่งที่ได้เรียนรู้ ความรู้สึกต่อกิจกรรม ปัญหาและอุปสรรค การพัฒนาตนเอง และข้อเสนอแนะต่อการจัดการเรียนการสอน โดยพัฒนาขึ้นตามแนวคิดการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ของ Kolb (1984) ร่วมกับแนวคิดการคิดใคร่ครวญต่อประสบการณ์การเรียนรู้ของ Dewey (1933)

การทดสอบคุณภาพของเครื่องมือ

เครื่องมือวิจัยผ่านการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน และคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence: IOC) ได้ค่าระหว่าง 0.67–1.00 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ จากนั้นปรับปรุงเครื่องมือตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญก่อนนำไปทดลองใช้ (Try out) กับนักศึกษาจำนวน 30 คน ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาเดียวกันกับกลุ่มตัวอย่าง และวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของแบบสอบถามตามวิธีของครอนบาค (Sinjaru, 2020) และวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นด้านความมั่นใจในการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษได้เท่ากับ 0.83 ด้านความวิตกกังวลในการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษได้เท่ากับ 0.87 และด้านความพึงพอใจกิจกรรมการพูดนำเสนอผ่านการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐานได้เท่ากับ 0.87 ซึ่งทุกด้านมีค่าสูงกว่าเกณฑ์ที่ยอมรับได้ (≥ 0.70) แสดงว่าเครื่องมือมีความเชื่อมั่นอยู่ในระดับดี

กระบวนการเก็บข้อมูล

เก็บข้อมูลภายหลังเสร็จสิ้นกิจกรรมการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษตลอดภาคการศึกษา นักศึกษาที่สมัครใจเข้าร่วมตอบแบบสอบถามผ่าน Google Form และเขียนสะท้อนการเรียนรู้หลังการนำเสนอแต่ละครั้ง ทั้งนี้ ผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์ ขั้นตอน และการนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ทางวิชาการก่อนเริ่มดำเนินการ โดยผู้เข้าร่วมมีสิทธิถอนตัวได้ตลอดเวลาโดยไม่มีผลต่อการเรียน และข้อมูลทั้งหมดถูกเก็บรักษาเป็นความลับในภาพรวมโดยไม่เปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล

การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลเชิงปริมาณจากแบบสอบถามวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนข้อมูลเชิงคุณภาพจากคำถามปลายเปิดและแบบสะท้อนการเรียนรู้วิเคราะห์ด้วยการวิเคราะห์เชิงประเด็น (Thematic Analysis) ตามแนวทางของ Braun & Clarke (2006) โดยดำเนินการ 6 ขั้นตอน ได้แก่ 1) อ่านข้อมูลซ้ำหลายรอบเพื่อทำความเข้าใจกับข้อมูล 2) สร้างรหัสเบื้องต้น 3) ค้นหาประเด็นสำคัญ 4) ทบทวนและตรวจสอบ

ประเด็น 5) กำหนดและตั้งชื่อประเด็น และ 6) นำเสนอผลในรูปแบบการบรรยายเชิงพรรณนา ในกระบวนการสร้างรหัสข้อมูล ผู้วิจัยอ่านข้อมูลซ้ำหลายรอบเพื่อจับประเด็นและสร้างรหัสข้อมูล จากนั้นในขั้นตอนการทบทวนและตรวจสอบ ผู้วิจัยได้นำรหัสและประเด็นที่ได้ไปอภิปรายร่วมกับคณะผู้วิจัย เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของการตีความ โดยในกรณีที่มีความเห็นแตกต่างกัน ผู้วิจัยและคณะผู้วิจัยได้อภิปรายร่วมกันจนกระทั่งได้ข้อสรุปที่ตรงกันเพื่อเสริมสร้างความน่าเชื่อถือของผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาความมั่นใจในตนเองและความวิตกกังวลในการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษของนักศึกษาผ่านการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐาน

ตารางที่ 1 ความมั่นใจในตนเองในการพูดนำเสนอโครงงานเป็นภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง (n = 48)

หัวข้อ	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	แปลผล
ความมั่นใจในตนเองในการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษ			
1. ฉันรู้สึกมั่นใจเมื่อต้องพูดนำเสนอต่อหน้าชั้นเรียน	3.52	0.90	มาก
2. ฉันรู้สึกมั่นใจเมื่อต้องพูดนำเสนอโดยบันทึกเป็นวิดีโอและส่งชิ้นงาน ผ่านทาง Google Classroom	4.25	0.84	มาก
รวม	3.89	0.87	มาก
ความวิตกกังวลในการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษ			
1. ฉันรู้สึกประหม่าและตื่นเต้นเมื่อต้องพูดนำเสนอหน้าชั้นเรียน	3.48	1.03	มาก
2. ฉันรู้สึกประหม่าและตื่นเต้นเมื่อต้องพูดนำเสนอโดยบันทึกเป็นวิดีโอส่งชิ้นงานผ่าน Google Classroom	2.60	1.18	น้อย
3. ฉันกลัวที่จะทำผิดพลาดหรือพูดผิดเมื่อนำเสนอหน้าชั้นเรียน	3.42	1.37	มาก
4. ฉันกังวลว่าจะถูกเพื่อนหัวเราะเมื่อพูดนำเสนอหน้าชั้นเรียน	3.19	1.30	ปานกลาง
5. ฉันรู้สึกกังวลว่าคนฟังจะไม่เข้าใจสิ่งที่ฉันพูดนำเสนอ	3.40	1.27	มาก
รวม	3.22	1.23	ปานกลาง

จากตารางที่ 1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความมั่นใจในตนเองต่อการพูดนำเสนอโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.89$, S.D. = 0.87) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่ามีความมั่นใจในตนเองสูงสุดเมื่อพูดนำเสนอในรูปแบบวิดีโอส่งชิ้นงานผ่าน Google Classroom ($\bar{X} = 4.25$, S.D. = 0.84) รองลงมาคือมีความมั่นใจในตนเองในการพูดนำเสนอหน้าชั้นเรียน ($\bar{X} = 3.52$, S.D. = 0.90) ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก

นอกเหนือจากนี้พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความวิตกกังวลในการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.22$, S.D. = 1.23) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าความวิตกกังวลสูงสุดอยู่ที่ความรู้สึกประหม่าและตื่นเต้นขณะพูดนำเสนอหน้าชั้นเรียนอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.48$, S.D. = 1.03) รองลงมาคือความกลัวการพูดผิดหรือทำผิดพลาด ($\bar{X} = 3.42$, S.D. = 1.37) และความกังวลว่าผู้ฟังจะไม่เข้าใจสิ่งที่ตนพูดนำเสนออยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.40$, S.D. = 1.27) ในขณะที่ความวิตกกังวลต่ำสุดอยู่ที่การพูดนำเสนอในรูปแบบวิดีโอส่งชิ้นงานผ่าน Google Classroom ($\bar{X} = 2.60$, S.D. = 1.18)

2. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาต่อกิจกรรมการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษผ่านการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐานในรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน

ตารางที่ 2 ความพึงพอใจต่อกิจกรรมการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษผ่านการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐานของกลุ่มตัวอย่าง (n=48)

หัวข้อ	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	แปลผล
1. การทำงานเป็นกลุ่มในโครงงานช่วยให้ฉันกล้าพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น	4.08	0.87	มาก
2. การได้เลือกหัวข้อโครงงานที่ฉันสนใจทำให้ฉันอยากเรียนรู้และกล้าพูดนำเสนอภาษาอังกฤษมากขึ้น	4.15	0.74	มาก
3. ฉันคิดว่ากิจกรรมนี้มีประโยชน์ในการพัฒนาทักษะการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษของฉัน	4.19	0.87	มาก
4. ฉันอยากให้มีการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษผ่านการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐานในรายวิชาอื่น	3.69	1.11	มาก
5. ฉันชอบรูปแบบการสอนการพัฒนาทักษะการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษผ่านกิจกรรมการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐาน	3.77	0.95	มาก
รวม	3.98	0.91	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการพูดนำเสนอโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.98$, S.D. = 0.91) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นว่ากิจกรรมการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษผ่านการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐาน มีประโยชน์ต่อการพัฒนาทักษะการพูดนำเสนอสูงสุด ($\bar{X} = 4.19$, S.D. = 0.87) รองลงมาคือการได้เลือกหัวข้อที่สนใจ ($\bar{X} = 4.15$, S.D. = 0.74) และการทำงานเป็นกลุ่มช่วยให้ตนกล้าพูดนำเสนอมากขึ้น ($\bar{X} = 4.08$, S.D. = 0.87) ในขณะที่ความต้องการให้มีการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษผ่านการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐานในรายวิชาอื่นมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 3.69$, S.D. = 1.11)

3. ผลการสะท้อนการเรียนรู้ของนักศึกษาหลังเข้าร่วมกิจกรรมการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษในรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพจากแบบสะท้อนการเรียนรู้และคำถามปลายเปิดจากแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 48 คน สรุปได้ 5 ประเด็นสำคัญ ดังนี้

1. ความมั่นใจในตนเองและความวิตกกังวลในการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่รายงานความวิตกกังวลขณะพูดนำเสนอหน้าชั้นเรียน โดยสะท้อนว่าตนพูดติดขัด ลืมเนื้อหา และพูดเร็วเกินไป อุปสรรคหลักที่ตนเจอได้แก่ การออกเสียงภาษาอังกฤษไม่ชัดเจน คลังคำศัพท์ไม่เพียงพอ และไม่มั่นใจในโครงสร้างประโยค ดังผลสะท้อนจากนักศึกษา “ข้าพเจ้าเกิดความสับสนในการใช้ภาษา การเรียงประโยค พูดสะดุด ไม่ลื่นไหล เนื่องจากความประหม่าในการพูดหน้าชั้นเรียน (S4)” ด้วยความกังวลส่งผลให้นักศึกษาบางส่วนพึ่งพาการอ่านสคริปต์ตลอดการนำเสนอ โดยเฉพาะการพูดนำเสนอหน้าชั้นเรียนซึ่งสร้างแรงกดดันสูงกว่าการพูดนำเสนอผ่านการบินทักวิดีโอส่งชิ้นงานผ่าน Google Classroom อย่างไรก็ตาม นักศึกษาหลายคนระบุว่าการศึกษาฝึกซ้อมซ้ำก่อนนำเสนอ การใช้แอปพลิเคชัน AI ช่วยในการฝึกออกเสียง และการฝึกพูดหน้ากระจก ช่วยลดความวิตกกังวลและเพิ่มความเชื่อมั่นในตนเองได้ ดังผลสะท้อนของนักศึกษา “ข้าพเจ้าฝึกพูดนำเสนอกับเพื่อนในกลุ่ม โดยฝึกซ้ำๆ (S7)” และ “ข้าพเจ้าฝึกพูดหน้ากระจก พูดซ้ำๆ และคำที่ข้าพเจ้าไม่มั่นใจในการออกเสียงได้ใช้แอปพลิเคชัน AI ช่วยออกเสียงและฝึกพูดตาม (S28)”

2. การพัฒนาทักษะการใช้เทคโนโลยีพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ได้พัฒนาทักษะการใช้เทคโนโลยีที่หลากหลาย จากกิจกรรมการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษ ทั้งการใช้แอปพลิเคชัน Canva และ PowerPoint สำหรับออกแบบ สไลด์ประกอบการนำเสนอ แอปพลิเคชัน Suno สำหรับสร้างเพลง แอปพลิเคชัน CapCut สำหรับตัดต่อวิดีโอ แอปพลิเคชัน Kahoot สำหรับสร้างเกมส์ รวมถึงแอปพลิเคชัน ChatGPT และ Google AI สำหรับค้นหาข้อมูลและ เรียบเรียงเนื้อหา ดังผลสะท้อนของนักศึกษา “กิจกรรมนี้ช่วยให้ข้าพเจ้าได้พัฒนาทักษะการใช้เทคโนโลยีมากขึ้น (S26)” และ “ข้าพเจ้าใช้แอปพลิเคชัน Google AI ในการหาข้อมูล ใช้ Canva ในการแบบสไลด์ และใช้ แอปพลิเคชัน ChatGPT ในการสรุปเนื้อหาและสร้างเนื้อเพลง หลังจากนั้นนำเนื้อเพลงมาสร้างเพลงในแอปพลิเคชัน Suno (S31)” ทั้งนี้ นักศึกษาบางส่วนพบปัญหาด้านเทคนิคระหว่างการพูดนำเสนอ เช่น สัญญาณอินเทอร์เน็ตและระบบเสียง แต่สามารถแก้ไขเฉพาะหน้าได้ ดังผลสะท้อนของนักศึกษา “มีปัญหาด้านเสียงเมื่อเชื่อมต่อกับอุปกรณ์ลำโพง (S8)” และ “ขณะนำเสนอ วิดีโอที่เตรียมมา เมื่อเปิดจากช่องทางหนึ่งพบว่าไม่มีเสียง แต่ข้าพเจ้าสามารถแก้ไขสถานการณ์ได้ ด้วยการด้วยการเปิดวิดีโอผ่านอีกช่องทางหนึ่ง (S41)”

3. การพัฒนาทักษะการทำงานเป็นทีมและการคิดวิเคราะห์ นักศึกษาระบุว่ากิจกรรมการพูดนำเสนอเป็น ภาษาอังกฤษผ่านการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐานส่งเสริมทักษะการทำงานร่วมกัน โดยนักศึกษาแบ่งหน้าที่ ตามความถนัด การวางแผน และการซ้อมก่อนนำเสนอจริง นักศึกษาได้ฝึกคิดวิเคราะห์ในการเลือกเนื้อหา จัดลำดับ การนำเสนอ และออกแบบสื่อประกอบการนำเสนอ รวมทั้งได้แลกเปลี่ยนมุมมองกับเพื่อนต่างกลุ่มและต่างสาขา ดังผลสะท้อนของนักศึกษา “กิจกรรมนี้ช่วยให้ฉันได้ฝึกการคิดอย่างเป็นระบบ การแก้ปัญหาเฉพาะหน้า นอกจากนี้ ยังได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนๆในกลุ่ม ทำให้ได้มุมมองใหม่ๆ และได้นำความรู้เดิมมาประยุกต์ใช้ (S47)” และ “ข้าพเจ้าได้ความรู้และประสบการณ์ต่างๆจากกิจกรรมการนำเสนอในแต่ละครั้ง ได้ฝึกความรับผิดชอบและการ ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน (S31)” อย่างไรก็ตาม นักศึกษา 1 กลุ่มเจอปัญหาสมาชิกถอนตัวกะทันหันในวันทีนำเสนอ และพบข้อจำกัดด้านเวลาในชั้นเรียน ซึ่งเป็นโอกาสให้นักศึกษาได้ฝึกทักษะการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า

4. ทศนคติต่อกิจกรรมการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษเสนอพบว่านักศึกษาเกือบทั้งหมดแสดงทัศนคติเชิงบวก ต่อกิจกรรมการพูดนำเสนอ โดยเห็นว่าช่วยพัฒนาทักษะการสื่อสารในชีวิตจริง เพิ่มความกล้าแสดงออก และเป็น ทักษะจำเป็นสำหรับการทำงานในอนาคต นอกจากนี้บรรยากาศการเรียนรู้แบบกลุ่มช่วยลดแรงกดดันและส่งเสริมการ กล้าแสดงออกมากขึ้น ดังผลสะท้อนของนักศึกษา “ข้าพเจ้าได้พัฒนาทักษะการวางแผนและการสื่อสาร กิจกรรมนี้ ช่วยให้ข้าพเจ้ากล้าแสดงออกมากขึ้นและได้เรียนรู้การทำงานกับเพื่อนในกลุ่ม (S24)”

5. ข้อเสนอแนะต่อกิจกรรมการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษผ่านการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐาน นักศึกษาเสนอแนะใน 3 ประเด็น ได้แก่ 1) ควรใช้วิธีการนำเสนอรูปแบบวิดีโอผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ (เช่น Google Classroom) ควบคู่กับการนำเสนอหน้าชั้นเรียน เพื่อช่วยลดความวิตกกังวลของนักศึกษาและแก้ไขปัญหา ข้อจำกัดด้านเวลา 2) ควรรวมกิจกรรมการพูดนำเสนอเข้าเป็นส่วนหนึ่งของทุกหน่วยการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ ผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้เชิงรุก เช่น การสรุปบทเรียน การรายงานกลุ่ม หรือการเล่าประสบการณ์สั้น ๆ เพื่อเพิ่ม ความถี่และโอกาสในการฝึกฝนทักษะการพูดอย่างต่อเนื่อง 3) ควรเปิดโอกาสให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการเลือกหัวข้อ เนื้อหาในการเรียนที่ทันสมัย สอดคล้องกับชีวิตประจำวัน และเชื่อมโยงกับความสนใจของผู้เรียน เพื่อสร้างแรงจูงใจ ในการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน

การอภิปรายผล

1. ความมั่นใจในตนเองและความวิตกกังวลในการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษ พบว่านักศึกษามีความมั่นใจ ในการพูดนำเสนอโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยความมั่นใจในตนเองสูงสุดอยู่ที่การพูดนำเสนอในรูปแบบวิดีโอ ส่งขึ้นงานผ่าน Google Classroom เนื่องจากรูปแบบวิดีโอช่วยลดแรงกดดันจากการเผชิญหน้ากับผู้ฟังโดยตรง และเปิดโอกาสให้นักศึกษาฝึกซ้อมและควบคุมคุณภาพการนำเสนอได้ด้วยตนเอง และพบว่าความมั่นใจในตนเอง

ในการพูดนำเสนอลดลงเมื่อต้องพูดนำเสนอหน้าชั้นเรียน (Kalra & Siribud, 2020) ในขณะที่ผลการศึกษาความวิตกกังวลโดยรวมของนักศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งแตกต่างจากผลการศึกษาของ Rmelah *et al.* (2026) พบว่านักศึกษา EFL มีความวิตกกังวลในระดับสูงจากการนำเสนอแบบ Ted Talk ซึ่งเป็นการพูดนำเสนอแบบเผชิญหน้าโดยตรง ความแตกต่างนี้อาจเกิดจากรูปแบบกิจกรรมที่ต่างกัน กล่าวคือการวิจัยครั้งนี้ใช้การจัดกิจกรรมการพูดนำเสนอผ่านการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐาน ซึ่งเป็นกิจกรรมกลุ่ม อาจช่วยลดความวิตกกังวลและเพิ่มความมั่นใจของนักศึกษาได้ (Agustina *et al.*, 2025)

แม้นักศึกษาจะผ่านกิจกรรมการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษ 4 ครั้ง ตลอดภาคการศึกษาโดยผ่านการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐาน นักศึกษายังคงมีความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษ โดยมีสาเหตุหลักมาจากกังวลเรื่อง การออกเสียง ไวยากรณ์และมีคลังคำศัพท์ที่จำกัด (Bhattachaiyakorn & Phettakua, 2023; Nawseng, *et al.*, 2026; Techapunratanakul *et al.*, 2020; Thaksanan, 2024) และผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Kurakan (2021) พบว่านักศึกษาไทยมีความวิตกกังวลในการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษ มักพบอาการประหม่าและมีความวิตกกังวลมากเมื่อสลับพูดนำเสนอในสิ่งที่ได้เตรียมมา

2. ความพึงพอใจต่อกิจกรรมการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษผ่านการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐาน ในรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจโดยรวมต่อการจัดกิจกรรมการพูดนำเสนออยู่ในระดับมาก โดยมีองค์ประกอบสำคัญสามประการที่ขับเคลื่อนทัศนคติเชิงบวกดังกล่าว ได้แก่ ประโยชน์ต่อการพัฒนาทักษะการพูดนำเสนอ การทำงานเป็นกลุ่มและการได้เลือกหัวข้อที่ตนเองสนใจ ซึ่งกลไกเหล่านี้ช่วยลดความโดดเดี่ยว เพิ่มแรงจูงใจภายใน และทำให้นักศึกษามองเห็นคุณค่าของภาษาอังกฤษในฐานะเครื่องมือทางวิชาชีพ สอดคล้องกับกรอบแนวคิดของ Blumenfeld *et al.* (1991) และผลการศึกษาของ Guo *et al.* (2020) และ Sirisrimangkorn (2021) ซึ่งพบว่ากิจกรรมการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษผ่านการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐาน ซึ่งที่เชื่อมโยงกับความสนใจของผู้เรียนและบริบทชีวิตจริงสามารถเพิ่มแรงจูงใจ ส่งเสริมทักษะการพูด ความเชื่อมั่นและการทำงานเป็นทีมแก่นักศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. ผลการสะท้อนการเรียนรู้หลังเข้าร่วมกิจกรรมการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษผ่านการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐานพบว่า นักศึกษาได้รับประสบการณ์การเรียนรู้โดยสะท้อนการพัฒนาอย่างรอบด้าน ทั้งทักษะภาษาอังกฤษ การคิดวิเคราะห์ การทำงานร่วมกัน และทักษะดิจิทัล โดยเฉพาะการประยุกต์ใช้เทคโนโลยี เช่น แอปพลิเคชัน Canva, Suno, Kahoot และ ChatGPT ในกระบวนการสร้างสรรค์ชิ้นงานประกอบการนำเสนอ (Ginusti, 2023) และจากการศึกษาของ Guo *et al.* (2020) พบว่าการจัดการเรียนรู้แบบ PBL ในระดับอุดมศึกษาส่งเสริมผลลัพธ์ด้านพฤติกรรมและกระบวนการคิดผ่านการลงมือปฏิบัติ นอกจากนี้พบนักศึกษาประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในกระบวนการสร้างสรรค์ ช่วยในการเตรียมตัวนำเสนอเรื่องการสร้างประโยค ไวยากรณ์ คำศัพท์และช่วยในการฝึกพูดและการออกเสียง (Hoesny *et al.*, 2024) ผลดังกล่าวสะท้อนให้เห็นการส่งเสริมทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ซึ่งเป็นทักษะสำคัญในการเตรียมความพร้อมของนักศึกษาสู่การประกอบวิชาชีพในอนาคต

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. จากผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีความแตกต่างด้านความมั่นใจและความวิตกกังวลในการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษ ดังนั้น ควรจะออกแบบกิจกรรมการพูดนำเสนอโดยผสมผสานรูปแบบวิถีใหม่ในระยะแรกเพื่อสร้างความคุ้นชินและลดความวิตกกังวล ก่อนปรับสัดส่วนเป็นการนำเสนอหน้าชั้นเรียนในระยะถัดไป เพื่อส่งเสริมพัฒนาการตามลำดับขั้น

2. จากผลการวิจัยพบว่า การจัดกิจกรรมโครงงานเป็นฐานจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือและการมีส่วนร่วมของสมาชิกทุกคน ผู้สอนควรกำหนดบทบาทหน้าที่ของสมาชิกกลุ่มให้ชัดเจน พร้อมประยุกต์ใช้การประเมินผลเป็นรายบุคคลควบคู่กับการประเมินแบบกลุ่ม เพื่อสร้างความรับผิดชอบร่วมกันและส่งเสริมการมีส่วนร่วมอย่างเท่าเทียม

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความมั่นใจในตนเองและความวิตกกังวลในการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา
2. ควรศึกษาผลของการใช้สื่อวิดีโอ (VDO) ในการจัดการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา
3. ควรศึกษาผลการใช้เทคโนโลยี ปัญญาประดิษฐ์ (AI) ในการพัฒนาทักษะการพูดและการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา

References

- Agustina, D. D., Supatmi, R., Prestika, A. R. A. & Cahyani, A. N. (2025). Enhancing Confidence and Fluency through Project Based Learning for Basic Speaking Course. *Journal Corner of Education, Linguistics, and Literature*, 5(001), 94-101.
- Battelle for Kids. (2019). *Framework for 21st century learning*.
<https://www.battelleforkids.org/insights/p21-resources/>
- Bhattachaiyakorn, S. & Phettakua, S. (2023). English speaking anxiety among northeastern Thai university students. *LEARN Journal: Language Education and Acquisition Research Network*, 16(1), 384-407. (in Thai)
- Blumenfeld, P. C., Soloway, E., Marx, R. W., Krajcik, J. S., Guzdial, M. & Palincsar, A. (1991). Motivating project-based learning: Sustaining the doing, supporting the learning. *Educational Psychologist*, 26(34), 369-398.
- Braun, V. & Clarke, V. (2006). Using thematic analysis in psychology. *Qualitative Research in Psychology*, 3, 77-101.
- Crystal, D. (2003). *English as a global language* (2nd ed.). Cambridge University Press.
- Dewey, J. (1933). *How we think: A restatement of the relation of reflective thinking to the educative process*. D.C. Heath & Co Publishers.
- Education First. (2025). *EF English Proficiency Index 2025: A ranking of 123 countries and regions by English skills*. <https://www.ef.com/assetscdn/WIBlwq6RdJvcD9bc8RMd/cefcom-epi-site/reports/2025/ef-epi-2025-english.pdf>
- Firdaus, F. & Septiady, A. (2023). The effect of project-based learning on the students' speaking ability. *Journal on Education*, 5(3), 10105-10112.
- Ginusti, G. N. (2023). The Implementation of Digital Technology in Online Project-Based Learning during Pandemic: EFL Students' Perspectives. *J-SHMIC: Journal of English for Academic*, 10(1), 13-25.

- Guo, P., Saab, N., Post, L. S., & Admiraal, W. (2020). A review of project-based learning in higher education: Student outcomes and measures. *International Journal of Educational Research*, 102, 1-13
- Hoesny, M. U., Setyosari, P., Praherdhiono, H. & Suryati, N. (2024). Integrating digital technology into project-based learning: Its impact on speaking performance. *MEXTESOL Journal*, 48(3), 1-11.
- Kalra, R. & Siribud, S. (2020). Public speaking anxiety in the Thai EFL context. *LEARN Journal: Language Education and Acquisition Research Network*, 13(1), 195-209.
- Kolb, D. A. (1984). *Experiential learning: Experience as the source of learning and development*. Prentice Hall.
- Kurakan, P. (2021). Anxiety in English oral presentations of Thai EFL engineering students. *THAITESOL Journal*, 34(2), 67-92.
- Likert, R. (1967). The Method of Constructing an Attitude Scale. In *Reading in Fishbein, M (Ed.), Attitude Theory and Measurement*. Wiley & Sons.
- Ministry of Higher Education, Science, Research and Innovation. (2024). *Announcement of the Higher Education Standards Committee on the policy for raising English language standards in higher education institutions B.E. 2567*.
<https://www.ops.go.th/en/ches-downloads/edu-standard/item/9625-2567> (in Thai)
- Nawseng, S., Yanmetha, A. & Laolee, T. (2026). A study of English communication skills problems among second-year English major students at Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Chiang Mai Campus. *Journal of Language and Cultural Studies*, 5(1), 119-128. (in Thai)
- Rmelah, P.A., Dandee, W. & Toboonruang, P. (2026). An analysis of anxiety and self-confidence in English for presentation among EFL students through TED Talks. *Journal of Practical Studies in Education*, 7(2), 1-11.
- Sinjaru, T. (2020). *Statistical Data Research and Analysis with SPSS and AMOS*. Business R&D. (in Thai)
- Sirisrimangkorn, L. (2021). Improving EFL Undergraduate Learners' Speaking Skills through Project-Based Learning Using Presentation. *Advances in Language and Literary Studies*, 12(3), 65-72.
- Techapunratanakul, N., Buacharorn, P., Lungkapin, K., & Buochareon, P. (2020). Anxiety in English for everyday communication course of first-year students at Rajamangala University of Technology Lanna Chiang Mai. *Journal of Graduate Studies Review Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Phrae Campus*, 6(1), 182-199. (in Thai)
- Thaksanan, P. (2024). The Study of EFL Students' Public Speaking Anxiety and Academic Oral Presentation Strategies at a Tertiary Level in Thailand. *Journal of Education and Innovation*, 26(4), 48-59. (in Thai)
- Thomas, J. W. (2000). *A review of research on project-based learning*. The Autodesk Foundation.
- Wiriychitra, A. (2002). English language teaching and learning in Thailand in this decade. *Thai TESOL focus*, 15(1), 4-9. (in Thai)

ผู้เขียน

อาจารย์วันวิสา แก้วสกุล

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

เลขที่ 1 หมู่ที่ 4 ตำบลท่าจั่ว อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช 80280

E-mail: Wanvisa_kae@nstru.ac.th

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เบญจพร ชนะกุล

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

เลขที่ 1 หมู่ที่ 4 ตำบลท่าจั่ว อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช 80280

E-mail: Benchaporn_cha@nstru.ac.th

อาจารย์ ทิพวรรณ ทองขุนคำ

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

เลขที่ 1 หมู่ที่ 4 ตำบลท่าจั่ว อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช 80280

E-mail: Tippawan_ton@nstru.ac.th

